

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/72/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723203388
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2024:5723203388.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX, D. E., v konaní o zaplatenie 198,85 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je žalobcovi povinná zaplatiť sumu 198,85 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 166,88 € od 16.2.2023 do zaplatenia, zmluvný úrok v sume 16,10 € a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 36,93 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 10.11.2023 sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 198,85 € spolu so 17,99 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 166,88 € od 24.12.2021 do zaplatenia a 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 166,88 € od 24.12.2021 do zaplatenia, ako aj nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 36,93 € a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 21.6.2023 medzi postupcom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom: Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca v Slovenskej republike prostredníctvom svojej organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, zapísaná v obchodnom registri Mestského súdu Bratislava III, so sídlom: Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

3. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 17.2.2021 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok postupcu poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 194,69 € a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 24 mesačných splátok vo výške 9,72 €, so splatnosťou prvej splátky v 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver žalovanej poskytnutý a s konečnou splatnosťou úveru 15.2.2023.

4. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve.

5. Žalobca zastával názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zároveň právny predchodca postupcu splnil všetky povinnosti v zmysle uvedených zákonov.

6. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 23.12.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru.

7. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu vo výške 198,85 €, pričom pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 166,88 €, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 11,42 €, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 2,55 €, z neuhradených poplatkov vo výške 0 € a z neuhradených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 18 €.

8. Žalovaná po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nevykonala ku dňu podania žaloby žiadne úhrady. Žalobca započítal úhrady žalovanej vykonané po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru na istinu úveru. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 198,85 €, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 166,88 €, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 11,42 €, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 2,55 €, z neuhradených poplatkov vo výške 0 € a z neuhradených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 18 €.

9. Žalobca si okrem toho na základe vykonaných úhrad uplatnil úroky po zosplatnení v nasledujúcej štruktúre:

- Riadny úrok z istiny po zosplatnení vo výške:

17,99 % ročne zo sumy 166,88 € od 24.12.2021 do zaplataenia

- Úrok z omeškania po zosplatnení vo výške:

5% ročne zo sumy 166,88 € od 24.12.2021 do zaplataenia

Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatnil.

10. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.7.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 7.8.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17.

11. Žalobca si v tomto konaní uplatnil nárok aj na úroky z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Obč. zákonníka od 24.12.2021 do zaplataenia, teda žiadal ich odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

12. V priebehu konania žalobca na žalobe zotrval a k žalobe pripojil zmluvu o postúpení pohľadávok spomínanú v žalobe a jej prílohu, zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou dňa 17.2.2021, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 30.12.2021 a fotokópiu dokladu o doručení tohto listu, Obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb a Sadzobník poplatkov pôvodného veriteľa, výzvu na zaplataenie dlžnej čiastky úveru zo dňa

2.11.2021, prehľad o splácaní úveru žalovanou, oznámenie o postúpení pohľadávky to dňa 3.7.2023, upomienku z 19.7.2023.

13. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila napriek tomu, že jej bola spolu s prílohami, procesným poučením pre žalovanú ako aj s výzvou súdu, aby sa žalovaná v určenej lehote k žalobe vyjadrila, doručená 4.1.2024.

14. Na pojednávaní dňa 29.2.2024 súd vykonal dokazovanie čítaním listín pripojených do spisu žalobcom. Právny zástupca žalobcu svoju neúčasť ospravedlnil a o odročenie pojednávania nepožiadala. U žalovanej platila fikcia doručenia predvolania na pojednávanie, na pojednávanie sa však bez ospravedlnenia nedostavila.

15. Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav veci:

16. Predchodca žalobcu – obchodná spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom: Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, konajúca prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, dňa 17.2.2021 ako veriteľ uzavrel so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanej bol poskytnutý úver na nákup tovaru vo výške 194,69 € pri výške úrokovej sadzby 17,99 % ročne, pri RPMN úveru 19,57 % ročne, s odplatom 17,99 % ročne, pri celkovej čiastke k zaplaceniu vo výške 233,28 €, pri výške mesačnej splátky 9,72 € a výške mesačnej splátky s poistením v sume 10,25 €, počet splátok bol dohodnutý na 24, pričom tieto boli zročné k 15. dňu v mesiaci, prvá splátka bola zročná 15.3.2021 a konečná splatnosť úveru, teda posledná splátka bola zročná k 15.2.2023.

17. Z prehľadu o splácaní úveru bolo potom zrejmé, že žalovaná pomerne skoro prestala úver splácať riadne a poslednú splátku urobila 18.6.2021. Ďalšie splátky zročné v nasledujúcich mesiacoch už neuhradila. Z prehľadu o splácaní úveru je zrejmé, že v rámci splátky 10,23 € sa v rôznych sumách v tom ktorom mesiaci pohybovala časť pripadajúca na istinu, v rôznych sumách sa pohybovala časť pripadajúca na úroky a jedine suma poisťného bola v jednotlivých splátkach stabilná vo výške 0,51 €. Táto skutočnosť viedla predchodcu žalobcu k tomu, že listom z 30.12.2021, ktorý bol žalovanej podľa doručky doručený 4.1.2022, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a žiadal celú nesplatenú časť úveru ako aj dlh na zročných splátkach, zaplatiť k 23.12.2021. Záväzok žalovanej k tomuto dňu predstavoval 198,85 €. Z listu predchodcu žalobcu – postupcu – nevyplývalo, pre ktorú omeškanú splátku veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Práve táto skutočnosť podľa názoru súdu spôsobila neplatosť tohto právneho úkonu.

18. Podľa § 37 ods. 1 Obč. zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

19. Výzva na predčasné splatenie úveru je právnym úkonom veriteľa, ktorý nachádza oporu v zmluvných dojednaniach a ktorým sa mení predchádzajúca dohoda dlžníka s veriteľom o podmienkach splácania úveru. Takouto výzvou sa v zmysle § 565 Obč. zákonníka ruší možnosť splatiť úver v pravidelných splátkach a vzniká povinnosť dlžníka vrátiť úver okamžite na výzvu veriteľa. Pre platnosť takéhoto úkonu musia byť samozrejme v prípade spotrebiteľských zmlúv splnené podmienky § 53 ods. 9 Obč. zákonníka, ale podľa presvedčenia súdu aj všeobecné ustanovenia Obč. zákonníka, ktoré stanovujú základné náležitosti pre všetky právne úkony.

20. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 Obč. zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Skutočnosť, že výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 30.12.2021 neobsahuje dlžnú splátku, pre ktorú veriteľ v zmysle § 565 Obč. zákonníka požaduje splatiť celý úver naraz, spôsobuje, že postup veriteľa nie je možné preskúmať z pohľadu vyššie citovaných zákonných ustanovení. Navyiac nie je možné zistiť, odkedy plynie premlčacia lehota pre celý zvyšok úveru.

23. Súd dospel k presvedčeniu, že neuvedenie splátky, pre ktorú veriteľ vyhlasuje predčasnú splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom, spôsobuje neurčitosť takéhoto právneho úkonu veriteľa a tým aj jeho absolútnu neplatnosť. V tomto smere súdprehodnocuje svoj predchádzajúci právny názor v súlade s odbornými postojmi zaujatými na posledných školiaciach podujatiach pre sudcov v obvode Žilinského kraja a konštatuje, že nie je úlohou súdu v prípade nezrozumiteľnej a nekonkrétnej notifikácie v zmysle ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka a následne aj úkonu veriteľa podľa § 565 Obč. zákonníka rozpočítavaním dlžných súm zisťovať, pre ktorú dlžnú splátku mohol veriteľ takouto nezrozumiteľnou výzvou na splatenie celého zostatku úveru platne pri dodržaní vyššie citovaných zákonných ustanovení úver zosplatiť. Na základe vyššie uvedeného je potom nutné prijať záver, že banka úver platne nezosplatnila, z čoho vyplýva, že žalovaná ho podľa pôvodnej dohody mohla splácať tak, ako to bolo pôvodne dohodnuté, teda 24 splátkami až do 15.2.2023.

24. V čase, keď súd rozhodoval pri pravidelnom splácaní úveru splátkami, teda bol už zročný celý úver. Táto skutočnosť potom spôsobila, že žalobcovi bolo možné priznať sumu 198,85 €, ktorá suma pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 166,88 €, z neuhradeného riadneho úroku v sume 11,42 €, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 2,55 €, ako aj z neuhradených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 18 €. Čo ale nebolo možné žalobcovi priznať, boli riadne úroky z istiny po zosplatení vo výške 17,99 % ročne zo sumy 166,88 € od 24.12.2021 do zaplatenia. V tomto prípade totiž žalobca požadoval zaplatenie riadneho úroku z istiny popri úrokoch z omeškania 5 % ročne z úverovej istiny 166,88 € bez akéhokoľvek limitu, čo je ale v rozpore so súčasnou judikatúrou najvyšších súdnych autorít. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení 8Cdo/147/2020 zo dňa 26.8.2020 totiž konštatoval, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru náleží veriteľovi úrok z istiny vo výške, ako by pri riadnom plnení povinnosti dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Keďže žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 194,69 € a celková čiastka k zaplateniu pre ňu predstavovala sumu 233,28 €, je zrejmé, že celkové náklady tvorené len zmluvnými úrokmi predstavovali sumu 38,59 €. Keďže samotnému žalobcovi bola suma už priznaná v rámci sumy 198,85 €, suma úrokov vo výške 11,42 € a žalovaná zaplatila v uhradených splátkach úroky 11,07 €, rozdiel medzi sumou 38,59 € a priznanou a zaplatenou sumou úrokov predstavuje 16,10 €.

25. S poukazom na vyššie uvedené súd mohol potom priznať len vyčíslené úroky v sume 16,10 € a 5 % úrok z omeškania ročne súd potom priznal žalobcovi zo sumy 166,88 €, čo bola istina, z ktorej úrok z omeškania žalobca žiadal. Úrok z omeškania však súd žalobcovi mohol priznať až od 16.2.2023, čo je deň po splatnosti poslednej 24. splátky, teda deň po konečnej splatnosti úveru. Súd vzhľadom na skutočnosť, že predchodca žalobcu a pôvodný veriteľ úver platne nezosplatnil, teda platne nevyhlásil okamžitú splatnosť úveru, nemohol priznať žalobcovi úroky z omeškania z jednotlivých splátok istiny v priebehu jednotlivých mesiacov po 24.12.2021 (teda len z tej časti zročnej splátky vždy k 15. dňu v mesiaci, ktorá predstavovala časť pripadajúcu na splatenie istiny), nakoľko súdu nebolo zrejmé, aká veľká je suma v tej ktorej jednotlivé splátke zročnej v tom ktorom kalendárnom mesiaci od 24.12.2021 do 15.2.2023, ktorá pripadá na istinu. Táto skutočnosť zo žaloby, ani z k nej pripojených listinných dôkazov nevyplývala a keďže žalobca sa pojednávania nezúčastnil, neposkytol v tomto smere súdu ani potrebné vysvetlenia a podklady.

26. Nárok žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov a istiny úveru nachádza mimo ustanovení zmluvy právnu oporu v ust. § 497 a nasl. Obch. zákonníka, ktorý v ustanoveniach o úverovej zmluve predstavuje základný právny rámec pre úpravu zmluvy tohto typu.

27. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 502 ods. 1 Obch. zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za

úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona, alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

29. Podľa § 502 ods. 2 Obch. zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

30. Nárok žalobcu na poistenie úveru nachádza oporu v samotných ustanoveniach zmluvy. Nárok žalobcu na úroky z omeškania, ktoré mu súd priznal tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku, nachádza právnu oporu cez ust. § 52 ods. 2 Obč. zákonníka, v ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obč. zákonníka.

31. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. je výška úrokov z omeškania o 5 %-uálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Aj keď žalovaná sa do omeškania dostávala vzhľadom k tomu, čo súd konštatoval vyššie, vždy dňom, ktorý nasledoval po zročnosti tej ktorej splátky a s inou sumou, než z ktorej žalobca požadoval priznať úroky z omeškania, požadované úroky z omeškania boli stále v zákonom limite v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia.

34. Súd preto rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku a vo zvyšku uplatneného nároku na zmluvný úrok a úroky z omeškania žalobu zamietol.

35. V súlade s ust. § 121 ods. 3 Obč. zákonníka súd priznal žalobcovi aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia pri vykonaní úkonu právnej služby predžalobnej výzvy, adresovanej žalovanej zo dňa 19.7.2023, pričom na právne zdôvodnenie tohto nároku a citované zákonné ustanovenia súd odkazuje na príslušnú časť podanej žaloby. Tento úkon predstavoval nárok v celkovej výške 36,93 €.

36. Zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorá bola ale uzavretá podľa názoru súdu platne už po konečnej splatnosti úveru dohodnutej v pôvodnej úverovej zmluve, sa žalobca označený v záhlaví tohto rozsudku stal v súlade s ust. § 524 a nasl. Obč. zákonníka vecne legitimovaným veriteľom na uplatnenie nároku voči žalovanej.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 C.s.p. a keďže žiadna strana nebola v spore celkom úspešná, súd žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Súd len príkladmo uvádza, že už len nepriznaný zmluvný úrok z istiny vo výške 166,88 € od 24.12.2021 za približne obdobie dvoch rokov do rozhodnutia súdu predstavoval sumu vyššiu ako 60 € ročne. Minimálne v časti tejto sumy, ako aj sumách pripadajúcich na úroky z omeškania, bol žalobca v konaní neúspešný. Preto podľa názoru súdu nebol dôvod pre pomerné krátenie náhrady trov konania v závislosti od pomeru úspechu a neúspechu strán v spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.